

A Namturības izcelsme:

❖ Jēzus piemērs.

- Kāda ir saistība starp Dieva žēlastību un dāsnumu? (2. Kor. 8:1–2)
- Dievs deva savu žēlastību Maķedonijas draudzēm, un tās “bagāti devušas pēc savas sirds labprātības.” (2. Korintiešiem 8:2). Un šī ir Jēzus žēlastība viņiem un mums: lai gan Viņš bija bagāts, Viņš kļuva nabags (2. Korintiešiem 8:9); Viņš atstāja Debesis, lai dzīvotu uz Zemes; Viņš pārstāja valdīt pār Visumu, lai kļūtu par galdnieku; Viņš atstāja drošu dzīvesvietu, lai dzīvotu ienaidnieka teritorijā; Viņš apmainīja savu karalisko kroni pret ērkšķu kroni.
- Un Viņš to visu darīja mīlestības dēļ pret mums! (Jāņa 15:13; Efeziešiem 5:2; Galatiešiem 2:20; 1. Jāņa 3:16).

❖ Atbilde uz saņemto žēlastību.

- Ievērojiet maķedoniešu reakciju uz žēlastību:
 - (1) Viņi saņēma Jēzus žēlastību (2. Kor. 8:9)
 - (2) Viņi sevi veltīja Jēzum (2. Kor. 8:5)
 - (3) Viņi lūdza privilēģiju palīdzēt citiem (2. Kor. 8:4)
 - (4) Savā nabadzībā viņi deva pāri savām spējām (2. Kor. 8:2–3)
- Ko tas mums māca?
 - (1) Pateicība par Dieva žēlastību (2. Korintiešiem 9:15). Jēzus atdeva visu mūsu labā. Mūsu pateicība izpaužas vēlmē pilnībā nodoties Viņam.
 - (2) Vēlme dalīties Dieva svētībā (2. Kor. 9:11a). Mēs dodam citiem, jo vispirms esam saņēmuši no Dieva.
 - (3) Patiesa mīlestība (2. Korintiešiem 8:24). Dāsnums ir pierādījums tam, ka mīlestība mājā mūsu sirdīs.

B Kā praktizēt namturību:

❖ Pareiza plānošana.

- Pāvila ierosinātais plāns bija savākt īpašu ziedojumu no Maķedonijas un Ahajas draudzēm (provinces, kurā atradās Kolosa), lai palīdzētu draudzei Jeruzalemē (Rom. 15:26).
- Kad apustulis gadu iepriekš Kolosā ierosināja šo plānu, tas tika uzņemts ar entuziasmu, lai gan tobrīd nebija izvirzīti konkrēti mērķi (2. Kor. 9:1–2). Tomēr katrs loceklis savā sirdī apņēmās ziedot noteiktu summu (2. Kor. 9:7a).
- Plānojot ziedojumu, katrai ģimenei vajadzētu izvērtēt sevi un izvirzīt reālistiskus mērķus atbilstoši savam finansiālajam stāvoklim.
- Vēl viens punkts, ko Pāvils iekļauj savā plānā, ir tāds, ka viņiem nevajadzētu gaidīt ar visu nodošanu uzreiz, bet gan katru nedēļu atlikt nelielu, līdz viņi sasniegšot ierosināto summu (1. Kor. 16:2). Tādā veidā, kad Pāvils ieradīsies, visu ziedojumu varēs ar prieku savākt (2. Kor. 9:3–5).

❖ Pareiza attieksme.

- Lai iedrošinātu kolosiešu dāsnumu, Pāvils min Maķedonijas piemēru. Šajās draudzēs brāļi bija parādījuši pienācīgu un priekšzīmīgu attieksmi, dodot savus ziedojumus, jo viņi deva...
 - (1) ar prieku (2. Kor. 8:2a). Viņi bija laimīgi, ka varēja dot
 - (2) ar dāsnumu (2. Kor. 8:2b). Viņu nabadzība nebija šķērslis
 - (3) brīvprātīgi (2. Kor. 8:3). Viņi to darīja labprātīgi un spontāni.
 - (4) kā privilēģiju (2. Kor. 8:4). Šī rīcība ļāva viņiem parādīt savu mīlestību pret Dievu un draudzi
 - (5) kā iesvētīšanas akts (2. Kor. 8:5). Viņa uzticība Dievam noveda pie viņu uzticības citiem

C Namturības rezultāti:

❖ Draudzes vienotība.

- Upurim, kas tika nests uz Jeruzalemi, bija arī cita pozitīva ietekme (2. Kor. 9:12).
- Ebrejus un cittautiešus vienoja palīdzības un pateicības saites (Rom. 15:26–27). Tādā veidā tika sasniegts apustuļa galvenais mērķis: vienotība draudzē.
- Vēl viena pozitīva ietekme ir tā, ka veids, kā tika rīkots ziedojuma upuris, sniedz mums īpašu mācību mūsdienās: viss ir jādara kārtīgi un ievērojot pareizās procedūras.
- Pāvils iecēla Titu pārraudzīt ziedojumu vākšanu, un draudzes iecēla brāļus, lai tie viņam palīdzētu šajā uzdevumā (2. Kor. 8:16–24). Nebija cita pareiza veida, kā vākt un nosūtīt ziedojumus uz Jeruzalemi.